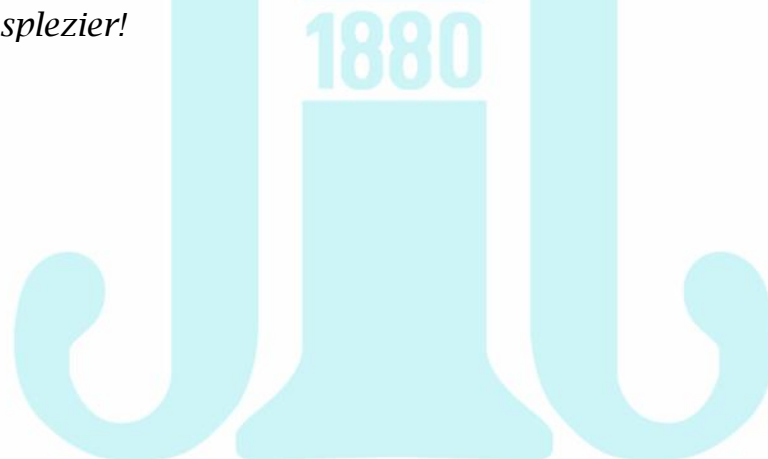

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk. Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid. Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

OVER EEN EERSTE LIEFDE

Een toneelspel voor jongeren

door

1880
Jelle Sophie

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2014
Nr.3227

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIER tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A2

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *OVER EEN EERSTE LIEFDE* op te voeren moet de naam van auteur *JELLE SOPHIE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2014/0220/022
ISBN 978-90-385-13027

© 2014 Toneelfonds J. Janssens/Jelle Sophie
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames – 1 heer)

EVERT :

MARLEEN :

DAME 1 :

DAME 2 :

DECOR

Een (park)bank, richting courzijde van de scène. Aan de jardinkant een blok.

KORTE INHOUD

Evert is een puberende jongen. Zoals de meeste adolscnten is hij op zoek naar zichzelf en verlangt hij naar warmte en liefde. Tijdens een spontane ontmoeting, ergens op een open plek, lijkt het geluk zich aan te bieden.

SCÈNE 1 : PROLOOG

(De scène is leeg, buiten een doodgevone (park) bank die redelijk dicht tegen de rand van het podium geschoven staat. Op die bank zit een meisje (Marleen) te lezen uit het “Lof der zotheid” van Erasmus. Tijdens het vollopen van de zaal zegt ze bepaalde zinnen hardop, in de hoop ze beter te begrijpen. De bank staat ietwat richting Cour. Aan Jardin staat er een blok. Op het blok staat Dame 1 met een doffe spot op zich gericht. Dame 2 zit naast het blok en leunt er met haar rug tegen. Dame 1 spreekt op een rustige, scherpe en hooghartige toon de menigte toe. Ondertussen is Marleen in stilte verder aan het lezen.)

DAME 1 : Stel u voor

U zit opgesloten in een donkere kelder

Het enige licht dat binnen schijnt is afkomstig van een spleet onderaan de kelderdeur

Als u goed luistert, hoort u dat achter die deur

Iemand op u staat te wachten

Een vrouw

Stilte, waarbij ze het publiek duidelijk in spanning laat.

Zwarte lakschoenen met scherpe naaldhakken

Die tergend langzaam over de stenen vloer klikken

Zwarte zijden nylonkousen

Een zwart, aanpassend minirokje dat bij haar te grote stappen steeds omhoog kruipt

Een onberispelijk gestreken witte blouse met daarover een zwarte blazer met zilverkleurige knopen

Een mager, bleek en spits gezicht

Vuurrode lippen

Door het roken vergeelde tanden die tevoorschijn komen bij de voor haar kenmerkende valse glimlach

Zwaar opgemaakte ogen

En ravenzwart haar

Kortom

Een kreng
 Maar ook een moeder
 Klaar om u nog een keer te straffen
 Zomaar
 Zonder gegronde reden
 Voor haar plezier
 Hoe zou u reageren?

(Licht uit!)

SCÈNE 2 : ONTMOETING

(De avond is ondertussen al meer dan een uur gevallen (blauw licht) wanneer er een jongen (Evert) opkomt. Hij heeft een schoudertas bij zich. Hij ziet het meisje zitten, en weet niet wat te doen. Na een tijdje nagedacht te hebben, besluit hij naast haar (op zijn vertrouwde plek) te gaan zitten. Zij heeft pas na een tijdje door dat hij naast haar zit. Even kijken ze elkaar aan, om dan stilzwijgend naast elkaar te blijven zitten. Zij probeert verder te lezen; hij zoekt een manier om een gesprek aan te knopen.)

EVERT : Hoi!

MARLEEN : Uhm, hoi?

EVERT : *(Probeert het gesprek op gang te brengen.)* Ik kom hier elke avond.

MARLEEN : Ik niet.

EVERT : Anders was ik je wel vaker tegengekomen. Wat ben je aan het lezen?

MARLEEN : Het lof der zotheid.

EVERT : Over wat gaat het?

MARLEEN : Dat begrijp jij toch niet.

EVERT : Waarschijnlijk niet. Maar als jij het mij nu uitlegt, dan kan ik het misschien wel begrijpen. Ik leer graag bij, zie je.

MARLEEN : Ik zou nu graag verder willen lezen. Als dat je niet stoort!

(Stilte.)

EVERT : Oh, sorry. *(Probeert zich stil te houden, maar dat lukt niet.)* Mijn naam is Evert.

(Marleen leest verder zonder te reageren.)

En die van jou?

MARLEEN : Jij gunt een mens ook geen seconde rust. Ik heet Marleen.

EVERT : Dat is een mooie naam.

MARLEEN : Ik vind hem verschrikkelijk. Wat kom jij hier eigenlijk doen, Evert?

EVERT : Ik kom hier naar de sterren kijken. Op deze plek zijn ze het mooist.

MARLEEN : Dat is mij nog niet opgevallen.

EVERT : Het is echt de moeite waard. Als je nu heel even je boek weglegt en naar boven kijkt, dan kan je zelf zien dat ik geen zever in pakjes verkoop. *(Kijkt vol verwondering naar boven.)*

MARLEEN : *(Kijkt vluchtig omhoog, maar kan op het eerste gezicht niets zien.)* Er is niet veel te zien. Enkel een halve maan en wat wolken. *(Sarcastisch.)* En kijk, ik heb hier een boek dat ik wil lezen.

EVERT : Neem toch de tijd om ze te ontdekken.

MARLEEN : *(Duidelijk geïrriteerd.)* Ik heb hier eigenlijk niet veel zin in. Ik wil verder lezen. Ik dacht dat ik eindelijk een rustig plekje had gevonden.

EVERT : Je ziet er eenzaam uit.

MARLEEN : *(Duidelijk verrast en verontwaardigd.)* Waar bemoei jij je mee?

EVERT : Ik denk dat je eenzaam bent.

MARLEEN : Meneer de psycholoog heeft gesproken! Kijk eerst maar eens naar jezelf, daar zal je werk genoeg mee hebben. En mag ik dan nu verder lezen?

EVERT : Waarom wil je niet dat er iemand met je praat, of je mooie dingen laat zien?

MARLEEN : Wat een vraag. Hoe zou jij reageren als een vreemd iemand ongevraagd naast je gaat zitten, eerst de hele tijd gek zit te staren en dan idiote vragen stelt!?

(Stilte. Marleen probeert verder te lezen en Evert wil het gesprek terug op gang brengen.)

EVERT : Kijk eens in mijn ogen.

MARLEEN : Wat, nee!

EVERT : Kijk in mijn ogen. En vertel dan wat je ziet.

MARLEEN : *(Aarzelt, maar besluit om toch eens te kijken. Ze is eigenlijk wel geamuseerd door de jongen.)* Ik zie ogen. Oh, kijk! *(Weer sarcastisch.)* Ik heb er zelf ook twee!

EVERT : *(Negeert de sarcastische opmerking.)* Kijk dieper.

MARLEEN : Omdat je zo aandringt, maar onder protest! *(Kijkt nogmaals duidelijk geïrriteerd in zijn ogen. Dan verbaasd.)* Ik zie sterretjes. Hoe kan dat?

EVERT : Hoe oud ben je?

MARLEEN : 17, en jij?

EVERT : 16 jaar en 8 maanden. Bijna zeventien dus.

MARLEEN : Hoe komt het nu dat ik sterretjes in je ogen zie?

EVERT : Geen idee eigenlijk. Ik heb het ooit eens ontdekt toen ik in de spiegel keek. Ik dacht eerst dat mijn verbeelding totaal op hol sloeg. Of dat ik compleet aan het doorslaan was. Er zijn er wel meer die dat denken. Maar nu jij ze ook ziet, ben ik overtuigd van niet.

MARLEEN : Zouden ze iets betekenen? Die sterretjes? *(Stilte.)* Misschien een voorbode van iets dat nog gebeuren moet?

EVERT : Geen idee.

MARLEEN : Geen idee? *(Denkt na.)* Je ziet sterren in je eigen ogen, die iemand anders ook kan zien, maar je hebt geen idee hoe dat komt en wat het zou kunnen betekenen. Jij bent wel een hele rare.

EVERT : Tja. *(Haalt de schouders op.)*

MARLEEN : Ik vond het zeer gezellig, maar nu zou ik echt naar huis willen. Van lezen komt er niet veel meer 'in huis', denk ik.

EVERT : Zie ik je weer?

MARLEEN : Geen idee. Dat zal de toekomst uitwijzen.

EVERT : Dat zal de toekomst uitwijzen? Kan je die dan voorspellen?

MARLEEN : Misschien staat het in je sterren geschreven. (*Lacht.*) Dag Evert. (*Gaat af.*)

EVERT : Dag Marleen. (*Blijft even verdwaasd achter. Dit is hem nog nooit overkomen. Gaat na een tijdje af in dezelfde richting als Marleen. Kijkt op zijn horloge.*)
Shit! (*Rent af.*)

SCÈNE 3 : GELUK

(*Dame 2 staat recht, en gebruikt de volledige breedte van de scène om haar verhaal te vertellen. Het vol licht is aan. Dame 1 is ondertussen gaan zitten op het blok om aandachtig te volgen wat dame 2 te vertellen heeft.*)

DAME 2 : Geluk is soms in een klein hoekje te vinden

Wanneer je het het minst verwacht komt het plots opduiken

Net zoals je beste vrienden tijdens een verrassingsfeest

Je stelt je er, na bekomen te zijn van de eerste emoties, helemaal voor open

Je leeft compleet in het hier en nu

Even valt de keten om iets van je toekomst te willen maken van je af

De juiste zinnen schieten je intuïtief te binnen en je kan zeggen dat je, heel even, oprecht gelukkig bent

Je benen dansen, terwijl je bovenlichaam niet kan volgen

Ze nemen je als het ware mee op sleeptouw

Je zweeft ergens in de Orionnevel; of zelfs nog verder

Je ziet de cherubijnen al lachend op je afkomen, en voelt hun liefdespijlen door je hart boren

Een stekende pijn die je nog meer vervult met die zeemzoete emotie

Wanneer je denkt dat deze mooie droom nooit meer eindigen zou

Word je met een ruk terug op de wereld gezogen

Er werd zonet een vraag voor de tweede keer aan je gesteld

Je was aan het dagdromen geslagen

Niet erg beleefd

Maar overkomt het ons niet allemaal, en zo plots?

(Bot.)

“Waar heb je gezeten?”

“Ik herhaal, waar heb je gezeten?”

Je vraagt je af hoe je in hemelsnaam van punt A tot punt B bent geraakt zonder je er bewust van te zijn

Het is nochtans een hele weg

Je moet de bus nemen aan de oude brug, twaalf haltes uitzitten en drie straten omlopen alvorens je bestemming te kunnen bereiken

Dat neemt op zijn minst drie kwartier in beslag

Zonder rekening te houden met de wachttijden van het openbaar vervoer

“Ik had gezegd: voor 19u thuis.”

Voor je een argument kan bedenken

“Ik duld geen tegenspraak!”

“Naar je kamer!”

“Brutaal nest”

En dit is dan het einde van het gesprek

(Dame 2 staat ondertussen aan cour, en steunt er met haar rug tegen de muur.)

SCÈNE 4 : HET LOF DER ZOTHEID

(De tweede dag is de avond nogmaals gevallen, wanneer Evert terug aankomt bij zijn favoriete plekje. Marleen is er ook, en zit te lezen in het Lof Der Zotheid. Eigenlijk zit ze eerder op Evert te wachten. Hoewel ze hem de vorige keer heeft afgescheept, wil Evert nu weten waarover het boek gaat. In tegenstelling tot de vorige keer, stapt hij kordaat naar haar toe en begint haar uit te horen. De belichting is blauw afgesteld, want het is avond.)

EVERT : Hallo.

MARLEEN : Hoi. *(Leest verder.)*